

Горски юнацы с добры пастиры
 Братски живѣнѣтъ в' божа лѣсища ;
 Тій от' вѣка сѧ' побратими
 Равно си мръзїхтъ турска сънмища !

Нъ за прѣдателство тѣхъ казнѣхтъ
 Праведно с' тяшки горчивы мѣкы.
 Късъмъ немилно тѣхъ си рѣжжтъ
 Мѣса имъ качжтъ в' тринныя дракы !

Дневно свѣтило бѣ засѣднѣло,
 Тихая нощь му власть пріѣмваше,
 Всѣко животно в' гнѣздо лѣгнѣло
 Нуждиж удыхижъ своихъ ищаše.

Гжеты шумакъ ся близъ простираше
 Тясно непроходимо усой
 Небо ся там' от' очи кріяше
 Сходно юнашко тихо завой.

Дръва дебела едно до друго
 С' кычясты вѣйки сводъ съставили
 Мѣсто самотно юнакомъ драго !
 Грана прохладны сѣнки спустили !